

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT VED HR. HAAGENSENS GRAV DEN 28DE DECEMBER 1771

Citation: Ewald, Johannes: "KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT VED HR. HAAGENSENS GRAV DEN 28DE DECEMBER 1771", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-workid70386/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

KLAGE-SANG AF EN BEKIENDT
VED HR. HAAGENSENS GRAV
DEN 28DE DECEMBER 1771

MIN Sang er skurrende --- og længe
 Klang Klagen i ustæmte Strænge --- 5
 Og al min Harpes Lyd er Graad --
 O Død! --- thi giftig er din Braad,
 Og grusomt skiult i Rosens Skygge --
 Hvor Dyd, Natur og Sundhed bygge,
 Nedrev du helst --- og over trygge, 10
 Hang Sværdet i en Silke-Traad --
 Dig skal min hæse Sang begræde
 Ynkverdige, Som drømmer Glæde,
 Som slummer trygt i Tidens Skiød! ---
 Den bobler fuld af Skræk og Død. 15
 Hvorpaa Du nu saa roelig grunder
 Halv Guders Lyst og Englers Under,
 O Spil for Hvift og for Secunder
 Det brister ved et ringe Stød! ---
 Og Eders Tab skal Sangen klage, 20
 I, som en Drøm forsvundne Dage,
 I Straaler af Lyksalighed --
 Thi Nattens Skjul faldt hastig ned! ---
 Thi Dødens Stemmer overiilte
 Mit trygge Hierte, da det hvilte --- 25
 Det Bryst, hvorved jeg roelig smilte,
 Er Støv, som Taarer rinder ved! ---
 O Du, som deelte Lyst og Smerte
 Med dette nu beklemte Hierte! ---
 O Du, Som var min Ungdoms Ven! --- 30
 Ak! --- -- han, som gav, han tog igient! ---
 Hans Navn, hans Vink er ævig æret! ---
 Men mig, ak mig var det beskæret,
 At raabe nu, Du som har været,
 Du, Som ey er vor HAAGENSEN! --- 35
 Om varigt Liv var Dydens Rente,
 Og om utaltes Suk fortiente,

KLAGE-SANG VED HR. HAAGENSENS GRAV 145

At være stærk mod Dødens Arm,
Om Himlen dræbte kun i Harm,
Og slog kun Laster med sin Torden;
Og om kun Svaghed Aar og Orden
5 Borttog en Dødelig fra Jorden,
Saa trykte jeg Dig til min Barm! —
Øm var Din Siæl, og from og værdig,
Og virksom, ædel og retfærdig,
Og stærk til Trøst og viis til Raad —
10 Din Død tvang Armod først til Graad,
Guds, Dydens, Din, og Dines Ære,
Var Du — og skal Dit Minde være,
Som ingen Farze kan afskiære
Saa hastig som Din Leve-Traad! —
15 Hvi døde Du? — Ak! — hvi forlader
Den bedste Ven, og Mand, og Fader,
Den, hvis Lyksalighed Han var? —
O skielv min Siæl, og frygt for Svar! —
Vil Ormen maale Viisdoms Kiæde? —
20 Spørg heller Dig, hvi du tør græde,
Naar Himlen gav din Ven en Glæde,
Hvis Skygge Jorden neppe har --

PHILEMON OG BAUCIS. ET
SKUESPIL MED SANG, I EN
HANDLING. EFTER BEGIE-
RING OVERSAT AF DET
TYDSKE OG FORØGET
MED NOGLE ARIER
(1772)

PERSONER:	
JUPITER, OG MERCUR. } som Vandringsmænd.	10
PHILEMON, OG BAUCIS. } et gammelt fattigt Ægte-Par.	
ARÉT, deres Søn.	
NARCISSE, hans Brud.	
Chor af Naboer og Naboersker.	15

Skeepspladsen er i Philemons Hytte. Ved den ene Side af Indgangen, seer man hans Huus-Guder, skærne af stiet Træ, og paa et gammelt Bord, staar en Aukrække af Leer, bekrandst med Blomster.

1STE OPTRIN

PHILEMON. BAUCIS 20

PHILEMON

Aria.

SOM Soelen med de gyldne Luer,
Saasnart dens sorte Fiende truer;
Flyer, segner og dør — 25
Men Maanen bleg og uden Varme,
Trygt smiler i Tyrannens Arme,
Og kaster sit Slør. —
Saa flyer og Du, o muntre Glæde,
Vort saarede Bryst! — 30
Men Taushed giver dem, som græde,
Et Gienskin af Lyst! — E.

See Maanen! — Hvilket Sølv! — Hvor prægtigt i
det Blaa! — 35
Og Bækken! — See hvor skøn den maler sig der-
paa! —